

Határtalanul pályázat: Petőfi és Tamási Áron nyomában Erdélyben I.

HAT-KP-1-2022/1-001262
2023. május 30- 2023. június 4.
Szakmai beszámoló

A pályázat rövid bemutatása:

Iskolánk 7.a osztályos tanulói 6 napot töltöttek a történelmi Magyarország dél-keleti részén. A pályázat fő célja, hogy a gyerekek megismerjék Gyergyóújfalu és környékének természeti csodáit, valamint, hogy kialakuljon, és erősítse a gyerekekben a nemzeti összetartozás fontosságát. Ezért az állam osztálykirándulások támogatásával lehetőséget teremt arra, hogy tanítványaink találkozzanak kint élő magyarokkal. Cél, hogy megismerkedjenek a szokásaikkal, történelmükkel, a természeti kincsekkel, kultúrájukkal.

Előkészítő szakasz:

Szaktanárok valamint külső szakemberek bevonásával a gyerekek megismerkedtek Erdély földrajzi elhelyezkedésével, természeti adottságaival, történelmi múltjával és jelenével és a néprajzi jellemzőkkel.

Különböző kiselőadásokat hallgattak meg Erdély történelmi eseményeiről, híres személyekről, kulturális emlékekről. Változatos tanulásszervezési eljárásokkal készítettük fel tanulóinkat az utazásra: érintettük az illendő viselkedés szabályait, ill. felosztottuk a tanulók között az egyes programismertetőket (melyet a helyszíneken kiselőadás formájában elő is adtak).

Az utazás bemutatása:

1. nap (2023.május 30.)

Korán indultunk az iskola elől (hajnali 3 óra), hogy az első napra tervezett programjainkat végig tudjuk látogatni. Az út hosszú volt, de a hajnali indulásnak köszönhetően szinte mindenki alud addig, amíg a határhoz nem értünk.

Az első állomás Déva- vára volt, amelyet lentről csodáltuk meg és a pedagógusok előadást tartottak a helyi nevezetességekről, a Kőműves Kelemen balladához kapcsolódóan. Utunk következő állomása a Vajdahunyad vára volt, A várat csoportokban jártuk be egy 15 kérdéses kvíz játék segítségével ismerkedtek meg a vár szépségével, történelmével a gyerekek. Ezután busszal Segesvárra utaztunk, ahol sajnos az óratoronyt csak kívülről tudtuk megcsodálni, mert felújítási munkálatokat végeztek rajta. Petőfi Sándor szobránál leróttuk kegyeletünket, és az iskola nevében koszorút helyeztünk el a szobránál. Ezután egy kis séta keretében elmentünk a diáklépcsőhöz, ahol mindenki sikeresen vette a lépcsők által kínált kihívást. Sajnos Segesváron, a testvériskolánkban a pünkösdi szünet miatt nem tudtunk ellátogatni, de helyette kaptak a gyerekek egy kis szabadidőt, ahol ismerkedhettek a helyi jellegzetességekkel, emberekkel, kultúrákkal. Este elfoglaltuk szállásunkat Gyergyószárhegyen.

Képek:

2. nap (2023.május 31.)

Első megálló a Zetelaki víztározó volt, ahol gyönyörködtünk a táj szépségében, meghallgattuk a tározó építési folyamatát és a létrehozásának okait is, valamint megcsodáltuk a Libán-hegység vonulatait. Utunk következő állomása a székelyudvarhelyi szoborpark volt. Itt a pedagógusok és a diákok kiselőadásainak segítségével felelevenítettük a történelmi ismereteiket, valamint koszorút helyeztünk el II. Rákóczi Ferenc, Báthory István és Hunyadi János szobránál. Utunkat Szejkézfürdőn folytattuk, ahol Erdély híres épületeinek makettjei között egy hatalmas sétát tettünk. Ezután Orbán Balázs sírjához mentünk a székelykapu sor alatt, ahol az emlékezés koszorúját is elhelyeztük.

Korondon megismerkedtünk a helyi kézműves mesterségekkel és mestereikkel: taplászás, sajt készítés és a fazekasság. Ez utóbbit minden gyerek ki is próbálhatta és saját készítésű kerámiákkal tértek haza. Ezen kívül hasznos ismereteket is szereztek a diákok a székelykapuk motívumainak jelentéséről.

Képek:

3. nap (2023.június 1.)

Reggel az Elekes Vencel Általános Iskolában kezdtük a napunkat: az igazgató úr bemutatta nekünk az iskolát, annak jellegzetességeit. Sajnos az iskolában szünet volt, így gyerekekkel, pedagógusokkal nem találkoztunk. A focimeccset egy másik Magyarországról érkező iskola diákjaival játszották le. A focimeccs után buszra szálltunk és egészen a Gyergyói – medence legjelentősebb barlangrendszeréig vezetett az utunk.

A Sűgő-barlanghoz idegenvezető segítségével jutottunk fel, ahol a gyerekek megküzdöttek a feljutással, de mindenki sikeresen vette az akadályt. A barlangban érdekes előadást hallgathattunk meg a cseppkő kialakulásáról, illetve a barlangrendszer eddig feltárt részéről.

A következő állomás a Gyilkos tó volt, ahol az idegenvezető elmesélte a tó legendáját és a földrajzi vonatkozású kialakulását.

Ezután a Békás-szoros látnivalóit csodáltuk meg. Egy túra keretében felkapaszkodtunk két függőhídig, ahol az átkelés különösen nagy élményt jelentett mindenkinek.

Képek:

4. nap (2023.június 2.)

Ezt a napot a Csicsaj- hegységben kellett volna tölteni, de sajnos váratlan eseménynek köszönhetően programváltozást kellett alkalmazni. Ezért ezt a napot Parajdon a sóbányában kezdtük. Az idegenvezető elmesélte a bánya történetét, amelyet mindenki csodálattal hallgatott. Ezután mindenki szabadprogram keretében járhatta be a bányát, ezáltal kihasználtuk a sóbányában való tartózkodás jótékony hatásait.

Az utunk Erdély egyik legismertebb és legnépszerűbb gyógyfürdőjéhez a szovátai Medve-tóhoz vezetett, ami a szórakozni és gyógyulni vágyó fürdőzőknek egyaránt nyújt lehetőséget. A világ legnagyobb heliotermikus tavát séta keretében barangoltuk be. Megismerkedtünk a tó legendájával, fejlődésével és gyógyhatásaival. A vállalkozó szellemű gyerekek átúszták a Vörös tavat, ezáltal megízlelték a tó sótartalmát, a hőmérsékletét, mélységét. A Kárpát-medence egyik földtani érdekességét is megcsodáltuk a tó mellett található sókarsztot.

Képek:

5. nap (2023.június 3.)

Brassó megyébe vezetett utunk, a Hétlétrás vízeséshez, de előtte még Sepsiszentgyörgyön felvettük az idegenvezetőnket, aki a nap folyamán végig kísérte az utunkat. Az intenzív túra felénél következtek a várva- várt létrák, ami nagy kihívás volt a tériszonyos diákoknak, de mindenki legyőzte félelmét és teljesítette a kitűzött célt. Szerencsére mivel korán érkeztünk nem kellett sokat várunk a szurdok előtt, így minden gördülékenyen haladt. A lefelé vezető út csúszós volt, mert előtte éjszaka végig esett az eső, így nagy kihívás volt lejutni. A gyerekek, pedagógusok közül is kevesen úszták meg, hogy ne legyenek sarasok. Ezután Székelyföld messze földön híres természeti szépségét kerestük fel: a Szent Anna- tó és a szomszédságában elterülő Mohostőzegláp volt a délutáni program. A sok buszon töltött idő után jólesett megmozgatni elgémberedett tagjainkat a Csomád hegységben található Mohos Természetvédelmi Területen tett túra során. A tóhoz a híres- bájos fürdőtelepülésen Bálványosfürdőn át vitt az út. Az út során mindenki figyelte a buszból hátha megpillanthatunk egy medvét, mert az idegenvezető elmondása szerint, azon a területen él egy anyamedve és 3 bocs, ami felkeltette mindenki figyelmét. Megtudtuk, hogy Székelyföld gazdag hőforrásokban, ahogy ott mondják „borvizekben”. Útban a Szent- Anna tóhoz, erdőkkel, legelőkkel, patakokkal tarkított vidéken, a kanyargós szerpentin mellett volt szerencsénk egy forrás savanyú borvizét megízlelni. Az energiaitalok és üdítőkhöz szokott ifjúság ízlelőbimbóinak szokatlan volt az íz, nem fogadták az élményt kitörő lelkesedéssel. A tó partján meghallgattuk a tó legendáját és elbeszélgettünk a tó kialakulásáról, pusztulásának okairól valamint a védekezési lehetőségekről. A következő állomásunk a Mohos Tőzegláp volt. Az idegenvezető elmondta, hogy az egykori Mohos- tó vize eltűnt csak sűrű növényzettel, főleg tőzegmohával benőtt láp maradt utána. Az érdekes növény- és állatvilág bemutatását mindenki csodálattal hallgatta.

Képek:

6. nap (2023.június 4.)

A szállásadóktól való búcsúzást követően kora hajnalban elutaztunk Tordára. Gyönyörű táj tárult elénk. Az erdő csendjét csak a patak zúgása törte meg. A sok eső megduzzasztotta a hegyi patakokat. A függőhídon való átkelés próbára tette a tériszonytól szenvedőket, de a barátok biztatása sokat segített. A séta során olyan keskeny ösvényeken mentünk végig a sziklák peremén, hogy néhol alig fértünk el. Félelmetes élmény volt, de megérte.

A nemzeti összetartozás napja alkalmából a buszon közösen elénekeltük a Székely himnuszt. Felelevenítettük közösen a régmúlt eseményeit.

A Király-hágó érintésével vettünk búcsút Erdélytől. Mielőtt Magyarország területére léptünk, tettünk egy kitérőt Nagyszalontán és koszorút helyeztünk el Arany János szülőházánál.

Képek:

Értékelő szakasz:

Ezen az órán a kiutazásban részt vett diákok álltak az iskola elé, ahol beszámolót tartottak az élményeikről, tapasztalataikról. Az alsóbb évfolyamosok kíváncsian hallgatták őket, csillogó szemük előtt már a saját leendő útjuk lebegett. A pedagógusok itt is ismertették a trianoni határon túlra kerülés lényegét, valamint felhívták a figyelmet az elveszített természeti kincsekre, kulturális elemekre. A kiutazott diákok először saját beszámolóikat adták elő, az ott készített fényképekkel gazdagítva élményeiket. Majd a hallgatóság kérdéseikre is válaszoltak.